

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17CoP/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6820200137
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6820200137.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, vo veci starostlivosti o maloleté deti U.: T., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX, obe zastúpené kolíznym opatrovníkom E. práce, sociálnych vecí a rodiny Revúca, deti rodičov - matky T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 9. mája XXX/X, XXX XX Y. a otca T. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom 9. mája XXX/X, XXX XX Y., v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Revúca č. k. 6P/4/2020 - 39 zo dňa 03. marca 2020 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o určení výživného a vo štvrtom výroku o zročnom výživnom **p o t v r d z u j e**.

II. Rozsudok súdu prvej inštancie v piatom výroku o náhrade trov konania **z r u š u j e**.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o určenie manželského výživného zastavil (prvý výrok); maloleté deti U.: T., nar. XX.XX.XXXX a J., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky (druhý výrok); uložil otcovi maloletých detí povinnosť počnúc od 27.01.2020 prispievať na výživu mal. detí na každé dieťa zvlášť po 70,- Eur mesačne k rukám matky maloletých detí vždy do konca mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje (tretí výrok); zročné výživné za dobu od 27.01.2020 do konca mesiaca marec 2020 vo výške 302,58 Eur uložil otcovi zaplatiť matke maloletých detí v lehote troch dní od doručenia rozsudku (štvrtý výrok) a vyslovil, že žiadny z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania (piaty výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že matka maloletých detí sa návrhom podaným dňa 27.01.2020 domáhala úpravy práv a povinností rodičov k ich maloletým deťom s odôvodnením, že otec detí opustil spoločnú domácnosť 26.05.2019 a odvtedy nemá záujem ani o maloleté deti, ani o ich matku. Preto navrhla zveriť maloleté deti do svojej osobnej starostlivosti a otca detí zaviazat' platením výživného po 70,- Eur mesačne na každé z maloletých detí; zároveň sa domáhala proti otcovi maloletých detí aj určenia manželského výživného vo výške 70,- Eur mesačne. Pred začatím pojednávania vo veci matka vzala podaný návrh späť v časti určenia manželského výživného. V tejto časti súd prvej inštancie podľa § 29 Civilného mimosporového poriadku (ďalej aj „C. m. p.“) konanie vo veci zastavil, keďže vo veci určenia manželského výživného konanie možno začať iba na návrh a podľa súdu prvej inštancie neexistuje ani len potenciálne žiadny vážny dôvod, pre ktorý by otec maloletých detí so zastavením konania v tejto časti mohol dôvodne nesúhlasiť.

3. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplýva, že zo vzťahu matky a otca pochádzajú dve maloleté deti: T. U., nar. XX.XX.XXXX a J. U., nar. XX.XX.XXXX. Matka mala ďalšie dve maloleté

deti z prechádzajúceho vzťahu, z ktorých jedno zomrelo. Otec má jedno ďalšie maloleté dieťa z predchádzajúceho vzťahu. Matka aj s maloletými deťmi žije v dvojizbovom byte, ktorý patrí jej otcovi a v ktorom je zavedená voda aj elektrina a je štandardne zariadený. Matke finančne vypomáha jej otec, u ktorého aj s maloletými deťmi žije a ktorý aj platí všetky výdavky spojené s bývaním v byte. Do mesiaca november 2019 bol matke vyplácaný rodičovský príspevok, v súčasnosti matka poberá len prídavky na tri maloleté deti vo výške 74,85 Eur mesačne. Iný príjem nemá, majetok väčšej hodnoty nevlastní.

4. Maloletý T. U. navštevuje materskú škôlku v Y., za čo matka platí poplatok mesačne do 40,- Eur; maloletá J. U. zatiaľ škôlku nenavštevuje. Okrem toho má matka s deťmi už len bežné výdavky na hygienu, stravu, lieky a oblečenie, ktoré presne vyčíslit' nevedela. Obidve maloleté deti vyjadřili záujem bývať s matkou.

5. Otec detí opustil spoločnú domácnosť v mesiaci máj 2019 z dôvodu obojstrannej nevery rodičov maloletých detí. Od tej doby otec na výživu maloletých detí neprispieva, o svoje deti sa nezaujíma, matka aj otec však zhodne v konaní tvrdili, že sú spolu v každodennom telefonickom kontakte. Svoje tvrdenia prezentované kolíznemu opatrovníkovi o tom, že matke poslal 3-4 krát sumu 25,- Eur, otec nepreukázal. Otec maloletých detí v súčasnosti žije a pracuje na Myjave na dohodu vo firme U., s. r. o., kde jeho príjem podľa jeho vlastných tvrdení prezentovaných kolíznemu opatrovníkovi má predstavovať 120,- Eur mesačne, jeho výdavky majú pozostávať z platby za ubytovňu vo výške 155,- Eur, ďalej na stravu a oblečenie; finančne otcovi údajne vypomáha jeho strýko. Zo záznamov Sociálnej poisťovne síce vyplýva, že otec detí oficiálne striedavo pracuje na základe dohôd o pracovnej činnosti, pričom mesačný hrubý vymeriavací základ otca pri poslednej z dohôd predstavoval sumu 47,83 - 95,65 Eur a teda čistý príjem otca by musel byť ešte nižší. Z výsluchu matky, ktorá uviedla príjem otca vo výške cca 250,- Eur mesačne, ako aj z vyjadrenia otca prezentovaného kolíznemu opatrovníkovi však vyplýva, že reálny príjem otca detí s výškou evidovaného vymeriavacieho základu nijako nesúvisí a je vyšší.

6. Matka ani otec detí nenavrhovali upraviť styk otca s maloletými deťmi; matka detí vo svojom výsluchu uviedla, že sa na tomto budú vedieť s otcom detí dohodnúť.

7. Kolízny opatrovník vykonaným prešetrením pomerov nezistil nedostatky v starostlivosti matky o maloleté deti, navrhol preto maloleté deti zverit' do osobnej starostlivosti matky, otca zaviazat' platením výživného po 70,- Eur mesačne na každé z oboch maloletých detí a styk otca s maloletými deťmi neupraviť.

8. Súd prvej inštancie na základe takto vykonaného dokazovania s poukazom na ust. § 36 ods. 1, § 24 ods. 1, 4, § 25 ods. 2, § 62 ods. 1, 2, 4 a 5, § 65 ods. 1 a 2, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 a § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej aj „Zákon o rodine“) dospel k nasledovným záverom:

9. Vzhľadom na odchod otca mal. detí zo spoločnej domácnosti, neprispievanie na výživu mal. detí a riadnu starostlivosť matky o ne súd prvej inštancie zveril mal. deti do osobnej starostlivosti matky a výživné otca na mal. deti určil nielen na základe preukázaného príjmu otca z dôhod o pracovnej činnosti, ale zohľadnil aj možnosti a schopnosti povinného rodiča dosahovať vyššie príjmy. Súd prvej inštancie mal za to, že s prihliadnutím na vek otca mal. detí pri absencii zdravotných alebo iných obmedzení mu nič nebráni v tom, aby si našiel primeranú stabilnú prácu a dosahoval primeraný pravidelný príjem, z ktorého by mohol svoju vyživovaciu povinnosť k dieťaťu plniť. Otec maloletých detí sa trvalo zdržiava na území západného Slovenska (Myjava), kde (na rozdiel od obvodu okresu Revúca) pri súčasnom všeobecnom nedostatku pracovných síl nie je podľa názoru súdu prvej inštancie problém aj pre menej kvalifikovaného zamestnanca aj bez akýchkoľvek pracovných skúseností nájsť si primerane ohodnotenú prácu, kde by dosahoval aj príjem výrazne vyšší ako je minimálna mzda. Skutočnosť, že sa otec nachádza v tzv. sivej časti ekonomiky, ktorá pozícia otcovi detí vyhovuje z hľadiska vyhýbania sa povinnostiam platiť dane a odvody ako aj možným exekučným konaniam a pod. a ktorá zároveň sťažuje, resp. úplne znemožňuje zistiť reálny príjem otca, nemôže byť podľa súdu prvej inštancie vyhodnotená v neprospech maloletých detí, ktoré sú svojou výživou odkázané na svojich rodičov. Preto súd prvej inštancie pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti otca nevychádzal iba z otcom tvrdenej výšky aktuálneho príjmu, ale z jeho celkových reálnych možností a schopností, ktoré sú omnoho vyššie. Po zohľadnení bežných nákladov a výdavkov oboch maloletých detí primeraných ich fyzickému veku, ktoré u oboch detí sú približne rovnaké, súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť otca k oboch maloletým deťom po 70,-

Eur mesačne. Matka síce výdavky na deti vyčíslit' nevedela, suma 70,- Eur mesačne však podľa názoru súdu prvej inštancie predstavuje minimálne náklady na primeranú výživu maloletých detí v ich veku so zohľadnením základných potrieb ako sú oblečenie, hygiena, lieky, poplatok za škôlku a pod. Súd prvej inštancie uzavrel, že určené výživné vychádza zo starostlivého zváženia všetkých okolností, zo zistených základných výdavkov zodpovedajúcich bežným potrebám oboch maloletých detí v závislosti od ich veku ako aj z predpokladaných možností a schopností otca maloletých detí a zohľadňuje aj skutočnosť, že matka zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloleté deti.

10. V zmysle § 77 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine súd prvej inštancie výživné určil na návrh matky počínajúc dňom začatia konania, t. j. od 27. 01. 2020 so splatnosťou ku koncu mesiaca, ktorý predchádza mesiacu, na ktorý sa výživné poskytuje. Keďže otec za obdobie od začatia konania do konca mesiaca, v ktorom o výživnom rozhodol súd prvej inštancie výživné neplatil, vznikol mu dlh na výživnom vo výške 302,58 Eur ((5 dní / 31 dní mesiaca január 2020 x 140,- Eur) + (2 x 140,- Eur) za mesiace február a marec 2020). S odkazom na ust. § 44 C. m. p. určil splatnosť zameškaného výživného na tri dni od doručenia rozsudku. Zdôvodnil to tým, že o určenie dlhšej lehoty na zaplatenie výživného otec nepožiadaval, pričom s ohľadom na to, že si svoju vyživovaciu povinnosť dlhodobo neplní, musel počítat' s tým, že mu vznikne povinnosť doplatiť zročné výživné vo výške závislej od obdobia, po ktoré si svoju vyživovaciu povinnosť neplnil a tomu prispôbiť svoje výdavky. Určenie dlhšej ako zákonom stanovenej lehoty na plnenie nie je podľa súdu prvej inštancie ani v záujme maloletých detí za skutkového stavu, keď si otec detí dlhodobo neplnil svoju vyživovaciu povinnosť ani len čiastočne.

11. Nakoľko žiaden z účastníkov nežiadal upraviť styk otca s mal. deťmi rozhodnutím súdu, súd prvej inštancie ho v zmysle § 25 ods. 2 Zákona o rodine neupravil.

12. O tom, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 52 C. m. p., nakoľko nezistil žiadne okolnosti, ktoré by odôvodňovali priznanie náhrady trov konania v zmysle § 55 C. m. p.

13. Proti tretiemu výroku rozsudku súdu prvej inštancie o určení výživného a proti štvrtému výroku o určení zameškaného výživného podal v zákonnej lehote (03.03.2020) odvolanie otec maloletých detí. Rozsudok súdu prvej inštancie považoval podľa obsahu odvolania za nesprávny z dôvodov uvedených v § 62 ods. 1 C. m. p. a podľa § 365 ods. 1 písm. h) zákona č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“), t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Otec maloletých detí v odvolaní nesúhlasil s určením výživného po 70,- Eur na každé dieťa, uviedol, že je nezamestnaný, pracuje na dohodu, aj keď má živnosť, nepracuje na ňu. K odvolaniu priložil dohody o pracovnej činnosti pre spoločnosť STAS, s.r.o. uzavreté na dobu od 10.09.2019 do 20.12.2019 a od 16.01.2020 do 31. 03. 2020 s pracovnou náplňou pomocné stavebné práce. Zároveň žiadal o povolenie splácať zameškané výživné, nakoľko nemá na jeho vyplatenie naraz.

15. Kolízny opatrovník vo vyjadrení k odvolaniu otca mal za to, že tvrdenia otca mal. detí sú zmätočné a účelové a výživné po 70,- Eur mesačne na mal. deti je adekvátne.

16. Matka maloletých detí sa k odvolaniu otca maloletých nevyjadrila. Odvolaciemu súdu síce dňa 11.06.2020 bolo predložené vyjadrenie došlé na súd prvej inštancie dňa 04.06.2020 a podané na pošte 02.06.2020, avšak nepodpísané matkou mal. detí a nedoplnené o túto náležitosť do vyhlásenia rozhodnutia odvolacieho súdu. Odvolací súd preto na toto podanie vo veci samej v zmysle § 125 ods. 2 C. s. p. per analogiam ako na neurobené v listinnej podobe neprihliadol, keďže z neho nie je zrejmé, či ho skutočne podpísala a teda mienila podať matka mal. detí. Jedná sa o analogickú situáciu ako pri neautorizovaní podania vo veci samej urobeného v elektronickej podobe ani v dodatočnej zákonom ustanovenej lehote.

17. Otec maloletých detí sa k vyjadreniu kolízneho opatrovníka nevyjadril.

18. Krajský súd ako funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní osoby výživou povinnej (otca maloletých) podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec nielen v rozsahu odvolania v zmysle § 65 C. m. p., nakoľko sa jedná o konanie, ktoré možno začať aj bez návrhu, nielen z dôvodov vymedzených v odvolaní v

zmysle § 66 C. m. p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 68 C. m. p. z dôvodu, že to nepovažoval pre zistenie skutočného stavu veci za potrebné a rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny v treťom a závislom štvrtom výroku vo veci samej potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. Odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie vzťahujúcim sa na tieto výroky a na toto poukazuje. Na zdôraznenie jeho vecnej správnosti, reagujúc na odvolacie dôvody otca maloletých detí udáva, že súd prvej inštancie pre potreby svojho rozhodnutia dostatočne zistil skutočný stav veci a vec správne právne posúdil.

19. Zo samotného odvolania otca ako aj z lustrácii v Sociálnej poisťovni vyplýva, že otec je samostatne zárobkovo činnou osobou - živnostníkom s predmetmi podnikania dokončovacie stavebné práce pri realizácii exteriérov a interiérov a prípravné práce k realizácii stavby. V uvedených oblastiach uzatvára aj dohody o pracovnej činnosti v Myjave. Aj napriek epidémii COVID-19 sa stále jedná o trhom práce žiadanú pracovnú silu. Preto aj podľa názoru odvolacieho súdu bez ohľadu na skutočne v konaní preukázané príjmy otca mal. detí, vzhľadom na jeho predmety podnikania, vek a osobu, u ktorej neboli zistené závažné zdravotné problémy, či iné obmedzenia brániace mu vo výkone podnikania je v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať vyšší príjem za účelom zabezpečenia výživného pre jeho mal. detí. Súd prvej inštancie teda pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti otca mal. detí rozhodol plne v súlade s ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pre ustálenie výšky výživného nie sú rozhodujúce preukázané príjmy, ale schopnosti a možnosti výživou povinnej osoby - otca mal. detí. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie totiž vyplýva, že súd prvej inštancie určil vyživovaciu povinnosť otca voči mal. deťom nie vzhľadom na jeho v súčasnosti preukázaný príjem, ale vzhľadom na potenciálny príjem, ktorý by mohol dosahovať pri využívaní svojich schopností a možností, čo je v súlade s ust. 75 ods. 1 Zákona o rodine, nakoľko nevzhladol relevantný dôvod (spočívajúci napr. v zníženej pracovnej schopnosti) brániaci dosahovaniu vyššieho príjmu. Odvolanie otca maloletých založené na tom, že súd prvej inštancie nevychádzal z jeho reálnych zárobkových pomerov tak nie je dôvodné. Odvolací súd nezistil dôvody na odlišné rozhodnutie vo veci a stotožňuje sa so záverom súdu prvej inštancie, že v prejednávanej veci sú splnené podmienky na určenie výživného po 70,- Eur mesačne na maloleté deti zo strany otca s prihliadnutím na jeho schopnosti a možnosti dosahovať vyšší príjem vzhľadom na pracovné ponuky v danom regióne. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 1 Cz 27/68, publikované v Zbierke stanovísk NSSR a rozhodnutí súdov SR pod č. R 5/1969, ktoré pri výklade ust. § 96 vtedy účinného zákona č. 94/1963 Zb. o rodine obdobného znenia ako je ust. § 75 ods. 1 v súčasnosti účinného zákona č. 36/2005 Z.z. uviedol: „Pre určenie výšky výživného pre maloleté dieťa sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, vzdelaním, pracovnou skúsenosťou a pod.), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciou pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam rodičov.“ Odvolacie námietky otca maloletých detí ani ostatný obsah spisu tak neboli podkladom pre privodenie zmeny napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko ani v odvolacom konaní neboli preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Otec mal. detí v odvolaní osobitne nenamietal, že by určené výživné nezodpovedalo odôvodneným potrebám mal. detí a takéto zistenie nevyplyva ani z obsahu spisu.

20. Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v treťom výroku o určení výživného ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. potvrdil.

21. Ako závislý od tohto výroku v zmysle § 379 písm. a) C. s. p. odvolací súd preskúmal aj štvrtý výrok o určení zameškaného výživného (nedoplatku na výživnom). Súd prvej inštancie dospel k správne mu určeniu obdobia, za ktoré vzniklo zameškané výživné aj k jeho správne mu výpočtu. Preto aj tento výrok odvolací súd v zmysle § 387 ods. 1 a 2 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

22. Odvolací súd napokon preskúmal ako od tretieho a štvrtého výroku vo veci samej závislý piaty výrok, ktorým súd prvej inštancie rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Podľa ust. § 57 C. m. p. o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Keďže výrok o náhrade trov konania nie je svojou povahou rozhodnutím vo veci samej a z obsahu spisu nevyplyva, že by si niektorý z účastníkov náhradu trov konania uplatnil, nebol daný dôvod na rozhodnutie o náhrade trov konania. Preto odvolací súd v zmysle § 389 od. 1 písm. d) C. s. p. tento výrok rozsudku súdu prvej inštancie zrušil.

23. Z rovnakého dôvodu v zmysle § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 2 ods. 1 C. m. p. a § 57 C. m. p. odvolací súd nerozhodol o náhrade trov odvolacieho konania, nakoľko zo strany účastníkov konania nebol učinенý návrh na rozhodnutie.

24. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať účastník konania, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1

C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 C.m.p.).

Proti právoplatnému rozhodnutiu súdu v konaní podľa tohto zákona je prípustné dovolanie generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len "generálny prokurátor"), ak to vyžaduje verejný záujem alebo ochrana práv a ak nápravu nemožno v čase podania dovolania generálneho prokurátora dosiahnuť inými právnymi prostriedkami (§ 78 ods. 1 C.m.p.). Dovolanie generálneho prokurátora je prípustné, ak potreba zrušiť alebo zmeniť právoplatné rozhodnutie prevyšuje nad záujmom zachovania jeho nezmeniteľnosti a nad princípom právnej istoty (§ 78 ods. 2 C.m.p.).

Generálny prokurátor podá dovolanie iba na základe podnetu účastníka alebo osoby dotknutej právoplatným rozhodnutím súdu. Generálny prokurátor nie je viazaný rozsahom podnetu v prípadoch, v ktorých ani dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania (§ 80 ods. 1 C.m.p.). Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj bez podnetu vo veciach, v ktorých môže prokurátor do konania vstúpiť, a to aj vtedy, ak prokurátor do konania nevstúpil (§ 80 ods. 2 C.m.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 C.m.p.), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- € (§ 382 ods. 1 C.m.p.), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 C.m.p.) alebo odňať maloletému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 C.m.p.) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 C.m.p.).